

Ἐκ τῶν κατ' ἡμέραν
εἰς τὰ ἀεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μέ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

† Γ' Κυριακὴ Νηστειῶν
Σταυροπροσκυνήσεως

21. «Τὸν ἔρωτα μόνον χάρισαί μου
τὸν ἰδικόν Σου...»

«**Εἰπέ Του** με ὅλην τὴν καρδίαν σου· «**Κύριε, δούλωσαι**
εἰς τὴν ἀγάπην Σου ὅλην μου τὴν ἐλευθερίαν· πρόσδεξαι τὴν
μνήμην μου, τὸν νοῦν μου, τὴν θέλησίν μου καὶ καθὼς λέγει
ὁ ἱερός Ἀγγουστίνος· «**Δός μοι καρδίαν διαλογιζομένην τὰ**
Σά· διάνοιαν ἀγαπῶσάν Σε· μνήμην ἀναπολοῦσάν Σε· νοῦν
Σε νοοῦντα· λόγον ἐχόμενόν Σου ἰσχυρῶς τοῦ ἄκρως ἠδέος
καὶ ἀγαπῶντά Σε σοφῶς, τὴν σοφὴν ἀγάπην» (Εὐχὴ Ἐρωτικῆ α').
Ὅ,τι καὶ ἂν ἔχω Ἐσὺ μοῦ τὸ ἐχάρισες καὶ εἰς Ἐσὲ πάλιν τὸ
ἀποδίδω· ὅλον τὸ πᾶν εἰς τὴν θέλησιν τὴν ἰδικὴν Σου τὸ

προσφέρω, διὰ νὰ τὸ κυβερνᾷς ὡς θέλεις· τὸν Ἔρωτα μόνον χάρισαί μου τὸν ἰδικόν Σου ὁμοῦ μὲ τὴν Χάριν Σου, διὰ νὰ ἦμαι ὄχι τοῦ ἑαυτοῦ μου, ἀλλὰ ὅλως ἐξεστηκῶς εἰς Ἑσένα· ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ἴδιον τοῦ θεϊκοῦ Σου Ἑρωτος, νὰ κάμνης τοὺς ἐραστὲς Σου νὰ μὴν ἦναι εἰς τὸν ἑαυτὸν τους, ἀλλὰ εἰς Ἑσένα τὸν ἐρωμένον· καθὼς τὸ εἶπαν ἐκεῖνοι ὅπου ἐμπράκτως τὸ ἐδοκίμασαν· «Ἐστὶ δὲ καὶ ἐκστατικὸς ὁ θεῖος ἔρωτος, οὐκ ἔων ἑαυτῶν εἶναι τοὺς ἐραστὰς ἀλλὰ τῶν ἐρωμένων» (Διονύς. ὁ Ἀεροπαγ., κεφ. δ', Περὶ θεῶν ὀνομάτων)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγορείτου, «Π. Γ.», σελ. 132β)

